

Dobrý vztah se psem je podmínkou

Je s podivem, kolik lze najít opravdu úspěšných kynologů, o kterých moc neuslyšíte. Těch, kteří stabilně s několika psy podávají skvělé výsledky, a přitom nezapomněli na to podstatné – mít psy rádi, nikoli v nich vidět jen sportovní náčiní. Na své cestě neodhazují slabé jedince, kteří neustáli jejich metody, se zdůvodněním, že nestačili... Manželé Iveta a Petr Katrevovi podávají se svými zlatými retrievry stabilně ty nejvyšší možné výkony v záchranářském výcviku ve světovém měřítku, a přitom na všech fotografiích uvidíte šťastné a klidné psy, kteří mají to štěstí, že dělají s milovanými pány práci, která je baví nade vše. A o tom by přece kynologie měla být!

Proč právě zlatý retrievr?

Od dětství jsem toužila mít psa. Přání jsem si splnila v době své plnoletosti, kdy jsem si pořídila první fenku labradorského retrievra černou jako uhl, slyšící na jméno Brita. Díky její tvrdohlavosti jsem se naučila důslednosti a trpělivosti, bez kterých se žádný výcvik neobejde. Mé výcvikové začátky, to byl myslivecký výcvik a praktická

upotřebitelnost na pár honech. V té době kynologická veřejnost nevěnovala retrievrům moc velkou pozornost. V roce 1989 podlehla Brita psince a já jsem si původně jela vybrat nové štěně labradora k paní Čerdlové. Tam jsem poprvé uviděla její malou „goldenku“, a volba byla jasná. Přivezla jsem si domů fenku Ejmy s tetovacím číslem 10 za cenu svých pěti měsíčních platů.

A proč záchranářský výcvik?

Záchranářský výcvik, to byla opět náhoda. V práci jsem měla kolegyni, která viděla Ejmy a její šikovnost a přesvědčila mě k návštěvě cvičáku, kde jsem svými povely „hajinky“, „hačinky“ a „hopinky“ fascinovala všechny psovody. Údiv všech pokračoval při výcviku poslušnosti a pachových prací. Kvůli handicapu retrievra vyloučeného z výcviku obrany jsem hledala jiný směr, který přišel v okamžiku zhlédnutí ukázky práce záchranářů v roce 1992. Od té doby jsem věrná záchranářině a považuji ji za poslání a tak trochu charitu. Přesto, že hovoříme o sportu, hovoříme ale také o praktickém využití při záchraně života od dětí a důchodců ztracených v lese přes záchranu obětí po zemětřesení až po využití záchranými složkami ČR při dohledání utonulých osob. To je důvod, proč záchranářský výcvik.

Není zlatý retrievr na tuto činnost příliš těžký a velký?

Feny rozhodně ne, samozřejmě za předpokladu, že nejsou příliš „blahobytné“, a u psa je to na hranici. V současné době mám ve výcviku mladého psa Maxe, který váží 40 kg, a ten váhový rozdíl oproti feně je znát, ale pokud je pes temperamentní a má správnou fyzickou kondici, není to až tak na závadu.

Kdy začínáte s výcvikem štěněte a s jakými cviky a dovednostmi?

S výcvikem začínám až po roce věku, ale s výchovou a se základy dovedností již od štěněte. Prioritou je socializace na cizí lidi a cizí prostředí, pohyb po sutině, přivolání, orientace

